

Krimp te lijf met Campus Dokkum

De 'Campus Dokkum' vergde tien jaar overleg en soms strijd met de gemeente. Nu is de kogel door de kerk en kan er voor 15 miljoen euro worden gebouwd.

De toekomstige Campus Dokkum in een grove schets: in het rood de gebouwen die worden gesloopt, in het blauw de panden die blijven bestaan en in het oranje de nieuwbouw. In de verte de gebouwen van het vakcollege aan de Birdaarderstraatweg.

MAARTEN PENNEWAARD

De eerste paal van Campus Dokkum gaat in 2018 de grond in, verwacht Marcel Klaverkamp van het Dockinga College. Twee jaar later moet het onderwijscomplex voltooid zijn. In Dokkum zijn dan enkele oude schoolgebouwen gesloopt en is het voortgezet onderwijs geconcentreerd in het gebied aan de Parklaan: van vmbo tot en met vwo, inclusief de vakschool. De huidige muziekschool en de vestiging van openbare scholengemeenschap Piter Jelles completeren de campus.

Formeel moet er nog veel gebeuren, haast directeur-bestuurder Klaverkamp zich te zeggen: later deze maand vergadert het bestuur van het Dockinga College over de plannen en spreekt de medezeggenschapsraad zich uit. Een 'second opinion' van een externe adviseur completeert het geheel. „Ik kan me niet voorstellen dat één van deze partijen zegt dat we dit niet moeten doen.”

Dat lijkt logisch: het Dockinga College ijvert al jaren voor huisvesting die beter aansluit bij de verwachte krimp in Noordoost-Friesland en ook verouderde gebouwen vervangt. Als voorbeeld daarvan noemt Klaverkamp de vakschool, die nog gehuisvest is aan de Birdaarderstraatweg.

„Een deel van de gebouwen is tien

jaar oud, maar de rest dateert uit de jaren zestig. Bovendien is het praktijklokaal ooit ontworpen voor twaalfhonderd leerlingen en het zijn er nu zo'n vijfhonderd.”

Hier komt de bevolgingskrimp in de regio om de hoek kijken. „De leerlingenaantallen nemen de komende decennia flink af, dat weten we. Vertaald in benodigde vierkante meters komt dat neer op een afname van 4600 vierkante meter in 2028.” Er wordt straks dan ook het nodige gesloopt op het campusterrein: de gebouwen voor vmbo (GT) en de onderbouw van de havo-vwo. „Dat zijn allebei semipermanente gebouwen, bedoeld voor 25 jaar. Maar ze staan er al veertig jaar.” En ook het oude gedeelte van de vakschool moet straks het veld ruimen.

Het vmbo-deel wordt op de campus ondergebracht in een nieuw gebouw, dat aansluit bij de school van Piter Jelles. En de onderbouw van havo-vwo verhuist naar het huidige Omniumgebouw, dat nu al te groot is voor alleen de bovenbouw van havo en vwo. Ook het huidige bestuursgebouw verdwijnt. Klaverkamp: „Wij gaan in een van de scholen zitten, dat vind ik ook veel beter dan in een apart onderkomen. Wij zijn er voor het onderwijs.”

De hele operatie is mogelijk omdat de gemeenteraad vlak voor de zomervakantie instemde met een voorstel van Klaverkamp. Daarin heeft niet langer de gemeente de regie in handen bij de huisvesting en exploitatie, maar het Dockinga College zelf. „Wij kopen alle panden van

de gemeente, de gemeente doet afstand van het huisvestingsbeleid, wij zorgen veertig jaar voor het onderhoud. En dat doen we voor een vast bedrag, dat we vooraf overeenkomen met de gemeente”, legt hij uit. De crux in het verhaal: waar de gemeente in haar bedrijfsvoering verplicht rekent met een rente van tussen de 4,4 en 6 procent, kan de school het benodigde geld op de kapitaalmarkt lenen tegen de actuele rente van 0,5 procent „voor een periode van dertig jaar vast”.

Klaverkamp gebruikte het principe eerder in Hoogezand-Sappemeer bij de herfinanciering van een school. „Ik ben blij dat het hier weer is gelukt. Alle lof naar de gemeente overigens, want het vergt bestuurlijke moed om dit te doen.” Hetzelfde

geldt voor Ferwerderadiel, die eerder al instemde met nieuwbouw van het Dockinga College in Ferwert.

„We gaan in Dokkum nu alles voorbereiden. We moeten een architect inschakelen, de bouw aanbesteden en dergelijke. In 2020 is de campus klaar, verwacht ik. Gelet op de grootte van het terrein en het feit dat we een aantal gebouwen slopen is het misschien raadzaam om ook een landschapsarchitect in te schakelen. En we zullen zeker onze docenten vragen naar hun ideeën en die meenemen in het ontwerp. We willen op de campus de kleinschaligheid van de scholen overeind houden, maar misschien komt er wel een gezamenlijke kantine. Het moet in ieder geval een complex worden waar het voor de leerling prettig is.”